

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کشف معجزه ریاضی قرآن از طریق کامپیوتر

و شناخت رسولان خدای متعال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کشف معجزه ریاضی قرآن از طریق کامپیوتر

- برای هر زمان، معجزه‌ای است متناسب با همان زمان. به همین دلیل سبک معجزات تغییر داده شد.
(۱۸:۵۵) (۱۷:۵۹) (۲۱:۵)
- معجزه ریاضی در زمان کامپیوتر.
(۱۰:۲۰) (۷۴:۲۹-۳۰) (۲:۱۱۸)
- آنها می‌گویند: چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نیامد؟ بگو آینده متعلق به خداست. منتظر باشید. (۱۰:۲۰)؛ این قول در زمان مناسب تحقق یافت. چنانکه در سوره نمل آیه ۸۲ می‌فرماید: برای آنها چیزی به وجود می‌آوریم که از مواد زمینی ساخته شده است. (این مخلوق همان کامپیوتر است که از سلیکون ساخته شده است که محاسبات ریاضی قرآن بدون آن امکان‌پذیر نبود).
- نقش ارقام در قرآن. (کتابی که بر مبنای اعداد نوشته شده) (۷۲:۲۸) (۸۳:۹، ۲۰)
- ساعت نزدیک شد و ماه شقه شد، سپس معجزه‌ای دیدند. (هنگامی که در سال ۱۹۶۹ انسان به کره ماه رفت، تکه سنگ‌هایی از ماه را با خود به زمین آورد، سپس در سال ۱۹۷۴ معجزه ریاضی قرآن کشف شد).
(۵۴:۱، ۲) (۷۴:۳۰)
- خداوند پس از ۱۴ قرن که رمز قرآن را پنهان داشت، آن را توسط رشاد خلیفه فاش ساخت.
(۷۴:۱، ۳۰) (۲۵:۶)
- زمان کشف این معجزه از قبل مقدر شده بود.
(۱۳:۳۸، ۴۳)
- ای مردم از جانب پروردگارتان برهانی (البات) برایتان آمده که نوری است هدایت کننده. (۴:۱۷۴)
- چه می‌کنید اگر این از جانب خدا باشد و شما به آن ایمان نیاورید؟ (۴۶:۱۰)
- شاهدهی از بنی اسرائیل به پدیده‌ای مشابه آن گواهی داده و ایمان آورده است (نام این شاهد اسرائیلی "یهودای متدین" است که قبلاً به رابطه‌هایی با عدد ۱۹ در تورات دست پیدا کرده بود).
(۱۱:۱۷) (۲۶:۱۹۷) (۴۶:۱۰)

۱ - جوزف دانه، فرانک تالمیخ، انجمن مطالعات یهودیان، کبریج، ماساچوست، ۱۹۸۲، ص ۸۸

– نقش عدد نوزده^۱ از اولین آیه قرآن، در اولین سوره آغاز می شود:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اگرچه تمام سوره های قرآن، به استثناء سوره نهم، با بسم الله آغاز می شود ولی هیچ یک از آنها آیه اول سوره محسوب نمی شوند، غیر از سوره الفاتحه. که برای این امر نیز شواهد ریاضی فراوانی موجود است که در کتابچه جداگانه ای انتشار یافته است.

– اولین سوره ای که اولین آیه اش با حروف رمز آغاز می شود بقره است. خدا بلافاصله در دومین آیه همان سوره نقش این حروف را بیان می کند: "هیچ اشتباهی در این کتاب راه ندارد."، بنابراین بین حروف رمز و کتاب آسمانی باید رابطه ای وجود داشته باشد که مانع از ورود هر اشتباهی در کتاب آسمانی است. اگرچه در ۹: ۱۵ می فرماید: "ما قرآن را حفظ می کنیم"، ولی چگونگی^۲ حفظ آن را شرح نمی دهد. شرح آن در سوره المدثر آمده است: "در سراسر آن نوزده است"، (۷۴: ۳۰).

– آیه اول سوره ابراهیم به وضوح نشان می دهد که همزمان با کشف حروف رمز، مؤمنان از تاریکی ها به روشنایی رهنمون می شوند.

– عبارت "تلك آیت الكتاب"، که درست پس از حروف رمز در ابتدای سوره های ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸ و ۳۱ آمده است تصریح می کند که اینها (این حروف) شواهد و معجزه قرآن است.

۲- خدا ناراضجه و سرتوشت عدد ۱۹ را در قرآن بیان کرده است، و در این باره می فرماید:

قبل از کشف هدیه نوزده در قرآن، کتاب موسی در این هدیه مقدم خواهد بود (۱۶: ۱۱). و پس از کشف هدیه نوزده در تورات (۱۲۷: ۱۲۶) (۱۰: ۲۶). شاهدی مسلم این هدیه را در قرآن گزارش خواهد داد (۱۶: ۱۱)، و این نشانه باید برای مسلمانان کافی باشد (۱۹۷: ۲۶). سپس خداوند اطلاعات کاملتری را در سوره المدثر در اختیار ما می گذارد. (از اول تا آخر سوره ۷۴). ضمناً، برای اطلاع همگان می فرماید: شیاطین سعی دارند تا آسمانها راه پیدا کنند و از اسرار الهی اطلاع حاصل نمایند ولی خدا با روش خاص خود، آنها را می راند (۷۲: ۹) (۱۸: ۱۵). از این رو، وقتی در قرن ۱۲ پس از میلاد، یک شاخام یهودی به هدیه ۱۹ در تورات پی برد، شیطان فهمید که حتماً باید راز مهمی در این عدد نهفته باشد، پس فوراً دست به کار شد تا برای مؤمنان دومی بگستراند و قبل از اینکه آن شاهد مسلمان هدیه ۱۹ را در قرآن گزارش دهد، ترتیبی دهد که مؤمنان به این معجزه عظیم مشکوک شوند. ولی از آنجا که اطلاعات شیطان ناقص است و معجزات الهی از درک او و اپادگی او خارج است، دست به اقدامات کفرآمیز زد و توسط عوامل خود (ابتداء فرقه درزبان منسوب به فرقه اسماعیلیه، و سپس محمد علی باب و بهاء الله به اقتباس از فرقه نامبرده). "احقاق الحق صحفه ۱۵۲" تعداد ماههای سال را تغییر دادند که این کار کفری است پس عظیم (۳۶، ۳۷-۱۹)

ضمناً، آنها هرگز نتوانستند برده از راز حروف مقطعه قرآن بردارند.

۳- حروف رمز انبیا می کند که قرآن بدون شک از جانب خدا ماری شده و با امانت و اصالت تمام بی آنکه حتی یک حرف آن پس و پیش شده باشد به دست ما رسیده است. وجود این شبکه بسیار پیچیده و رابطه خارق العاده حروف و کلمات که نظیر آن در هیچ کتابی در سراسر تاریخ تمدن بشری وجود نداشته است، خارج از قدرت انسان است و احتمال وقوع آن بر حسب تصادف غیر ممکن است.

- در سوره های ۴۰، ۴۱، ۴۵ و ۴۶ نیز پس از ذکر چند حرف رمز می فرماید:
"تنزیل این کتاب از جانب خداست."

- اگر چه در ابتدای کشف این معجزه، بیشتر مردم ایمان نمی آورند (۱: ۱۳)، ولی با عالمگیر شدن آن، بسیاری آرزو خواهند کرد که کاش مسلمان بودند. (۳: ۱۵).

- در سراسر قرآن، در تنها آیه ای که خدا صفت عظمت را برای قرآن ذکر می کند آیه ۸۷ سوره ۱۵ است، که در آن از "هفت جفت" سخن می راند. زیرا هفت جفت (۱۴ = ۷×۲) همان حروف رمز قرآن است که از ۱۴ حرف الفبای عربی تشکیل شده است. این ۱۴ حرف به ۱۴ شکل مختلف در آغاز ۲۹ سوره قرآن آمده است.

$$14 + 14 + 29 = 57 = 19 \times 3$$

(۲۶: ۱) (۲۰: ۱) (۱۹: ۱) (۱۵: ۱) (۱۴: ۱) (۱۳: ۱) (۱۲: ۱) (۱۱: ۱) (۱۰: ۱) (۷: ۱) (۳: ۱) (۲: ۱)

(۲۷: ۱) (۲۸: ۱) (۲۹: ۱) (۳۰: ۱) (۳۱: ۱) (۳۲: ۱) (۳۶: ۱) (۳۸: ۱) (۴۰: ۱) (۴۱: ۱) (۴۲: ۱-۲)

(۴۳: ۱) (۴۴: ۱) (۴۵: ۱) (۴۶: ۱) (۵۰: ۱) (۶۸: ۱)

- آیه ۸۲ سوره نمل بیان می دارد که همزمان با فاش شدن معجزه ۱۹ معلوم می شود که مردم در تاریکی به سر می برند و ایمان حقیقی ندارند و در آیه ۱ سوره ابراهیم می فرماید: "ا. ل. رکتابی که ما بر تو فرستادیم تا مردم را از تاریکی به نور دعوت کنی."

- نوزده های قرآن ثابت می کند که این کتاب آسمانی بی نظیر در نظام شگفت و اعجاز آمیز خود مانند فواین نجوم، دقیق و حساب شده است و به راستی که محاسبات این کتاب اعدادی است نجومی و فقط همان خدایی که محاسبات نظام نجوم را در کائنات سامان بخشیده، می تواند مؤلف این کتاب باشد. (۵۶: ۷۵-۸۰)
- قرآن می فرماید: "یک سوره مانند این بیاورید، اگر راست می گوئید." (۲: ۲۳) و (۱۰: ۳۸). "اگر همه انس و جن دست به دست بکشد بگردند تا قرآنی مانند این بیاورند، هرگز نمی توانند نظیر این را ارائه دهند" (۱۷: ۸۸).
- قبل از کشف معجزه ریاضی، گذشتگان حتی یک دهم معجزه ای را که خدا به این مردم نشان داد، ندیده بودند؛ از قبل مفقود شده بود که این معجزه در آینده فاش شود.

- خدا وعده داده است که شهادی با حجّت (شواهد، معجزه، مدرک) می آید. (۱۱: ۱۷)
- تنها جواب خدا به کسانی که قرآن را نوشته بشر می دانند این است که می فرماید: در سراسر آن نوزده است (پس، عدد نوزده در اثبات الهی بودن قرآن نقش مهمی ایفا می کند). (۷۴: ۲۵، ۳۰)

- پنج کاربرد اصلی عدد نوزده که در آیه ۳۱ سوره ۷۴ صریحاً بیان شده است:
۱- تا کافران را مضطرب و پریشان سازد.

۲- تا مسیحیان و یهودیان را متقاعد سازد (که قرآن کتابی است آسمانی).

۳- تا ایمان مؤمنان را قوی تر کند.

۴- تا هرگونه شک و تردید را از دل مسیحیان و یهودیان و مؤمنان بردارد.

۵- و کسانی که در دل تردید دارند و نیز کافران را افشا نماید (خدا بر سینه کامپیوتر و معجزه ریاضی، معلوم می دارد که چه کسانی ایمان راستین ندارند و در عین حال خیال می کنند که مؤمنند). (۲۷: ۸۲) (۷۴: ۳۱)

(واضح است که منظور کافرانی نیست که علناً به کفر خویش اعتراف می‌کنند، زیرا چیزی که عیان است، احتیاج به افشاگری ندارد. بلکه سخن از کسانی است که حتی خودشان از کفر درون خویش بی‌خبرند و توسط ۱۹ آزمایش می‌شوند تا ایمان یا کفر آنها معلوم شود ۱۸: ۵۸، ۴۳: ۴۷، ۲۷: ۸۲، ۱۰۴: ۱۸، ۵۶: ۴۰).

– توجه کنید که اگر عدد ۱۹ تعداد خازنان جهنم می‌بود احتیاجی به نقل موارد فوق نبود.

۱ – تعداد خازنان جهنم چگونه کافران را مضطرب می‌ساخت؟

۲ – چگونه مسیحیان و یهودیان را متقاعد می‌کرد که قرآن کلام خداست؟

۳ – چگونه ایمان مؤمنان را قوی‌تر می‌کرد؟

۴ – چه شکلی را از دل مؤمنان و اهل کتاب بر می‌داشت؟

۵ – و چگونه کسانی را که در دل تردید دارند و نیز کافران را افشا می‌نمود؟

(همانطور که مشاهده می‌کنید با استناد به معجزه ریاضی قرآن است که مؤمنان و اهل کتاب به یقین می‌رسند زیرا در روز قیامت دیگر فرصتی برای ایمان آوردن و یا قوی‌تر شدن ایمان نیست. از طرفی، "لَوَاحِةٌ لِّلْبَشَرِ عَلَیْهَا نِشَاقَةٌ عَشْرٌ" یک جمله کامل در روآیه است و نباید آن را تقطیع نمود و جمع ضمیر "ها" در آن به آیات قرآن برمی‌گردد. اگر قرار بود راجع به متن بگویند، می‌فرمود: "فَبِهَا"، ولی می‌فرماید: "عَلَيْهَا" یعنی در سراسر آن. ضمناً در پایان آیه ۳۱ می‌فرماید: "شماره سربازان پروردگار را جز خود او کسی نمی‌داند. این نیست مگر تذکری برای بشر." عبارت "وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ" قرن‌ها باعث تحقیر و سردرگمی علما و مفسران بوده و چنان مطالب بی‌اساس و غیر قابل قبولی برای آن ذکر کرده‌اند که مورد ایراد و تمسخر جمع کثیری از دانشمندان علوم دین، از جمله علامه طباطبایی قرار گرفته است. با این که علامه طباطبایی از مفهوم عدد ۱۹ در قرآن اطلاع نداشت، ولی تشخیص داد که آن به عبارت "عَلَيْهَا نِشَاقَةٌ عَشْرٌ" مربوط می‌شود. او در کتاب المیزان "کلاماً" را در آیه ۳۲ به تأدیب کافری که در آیه ۲۳ به او اشاره شده است ربط داده است. و ضمیر مؤنث "إنها" در آیه ۳۵ را به اعتبار آیات که کلام الهی را تشکیل می‌دهند به قرآن مربوط دانسته است).

– خدا سوگند می‌خورد که ریاضیات قرآن یکی از بزرگترین معجزات است. (۷۴: ۳۲-۳۵)

– چرا نوزده؟ هیچ عددی مناسبتر از نوزده نبود.

زیرا عدد نوزده معادل کلمه واحد در زبانهای عبری و عربی است: واحد = ۱۹ = ۶ + ۱ + ۸ + ۴ = و ۱ + ح + د + و چه امضایی مناسبتر از معادل کلمه "واحد"، برای خدای واحد!

– انکار معجزه قرآن، تکذیب قرآن محسوب می‌شود. (۴۱: ۴۱)

– آنان که ایمان نمی‌آورند، شواهد و معجزات الهی را ساده تلقی می‌کنند و می‌گویند کار بشر است و ما نیز می‌توانیم مانند آن را بیآوریم. (۷۴: ۲۱-۲۵) (۸: ۳۱)

– آنان به کسانی که ایمان آوردند می‌گویند: اگر خیری در آن (معجزه ریاضی) می‌بود، ما پیش از شما به آن ایمان می‌آوردیم. (۴۶: ۱۱)

– سعی دارند از اهمیت این معجزه بکاهند زیرا قبلاً معجزه‌ای مانند این (به این سبک) ندیده بودند. (۲۱: ۵)

– آنان سعی می‌کنند آن را نادرست جلوه دهند. (۱۰۱-۹۹: ۳)

می‌گویند: " ما به الهی بودن قرآن اطمینان داریم ، نیازی به این معجزه ریاضی نبود ." (در صورتی که حتی ابراهیم به فوت قلب نیاز داشت) .

می‌خواهند نور خدا را خاموش کنند، ولی خدا اصرار دارد که نور خود را کامل کند. (۸ : ۶۱) (۳۲ : ۹)

در این میان ، بعضی ها به تکذیب ادامه می‌دهند، فقط به این دلیل که قبلاً آن را تکذیب کردند. (۱۰۱ : ۷) و (۷۴ : ۱۰) ولی قرآن پیشنهاد می‌کند که از خدا بترسید ، و اگر قبلاً تکذیب کرده‌اید به تکذیب آن ادامه ندهید. در عوض ، به حقیقتی که شاهدش هستید ایمان بیاورید. (۱۳۵ ، ۷۳-۷۰ : ۳)

قرآن کتابی است که بر پایه اعداد و ارقام نوشته شده است . کسانی که شاهد معجزه ریاضی آن باشند در زمره مقربین هستند (یعنی مقربین آن را بررسی و مشاهده می‌کنند) (۲۱-۲۰ : ۸۳)

خدا با سوگند به ماه و پایان تاریکی شب و آغاز روشنی بخش صبح می‌فرماید که این یکی از بزرگترین معجزات است زیرا این لوحه و حجت همچون ماهی تابان در عرصه ظلمانی جهل و بت پرستی خواهد درخشید: "انها لاخذی الکُتُبِ. نذیراً لِلنَّاسِ" ، این آیت کبری و معجزه عظیم قرآن برای بشریت است .

(۳۵-۳۲ : ۷۴)

مؤمنان راستین از این معجزه خوشحال خواهند شد. (۱۰ : ۵۸) (۲-۱ : ۱۵)

رسول میثاق

پیشگویی درباره ظهور رسول میثاق.

(۳ : ۸۱)

رسول میثاق اعلام می‌دارد که تنها دین پذیرفته شده "اسلام" است.

(۳ : ۱۹)

(شرح معنی "اسلام" ، و این که فرقه فرقه نشوید از وظایف او بود ۸۵-۸۴ : ۳ و ۱۳ : ۲۲) هرکس جز "اسلام" دینی اختیار کند از او پذیرفته نخواهد شد.

(۳ : ۸۵)

خدا به فرزندان آدم می‌فرماید که هرگاه رسولی بیابد که آیاتش را برایتان بخواند، به او ایمان آورید.

(۷ : ۲۵)

خدا پس از یک دوره طولانی که رسولی نبوده، رسول می‌فرستد.

(۵ : ۱۹) (۳ : ۱۶۴) (۴۴ : ۵)

خدا رسولش را با هدایت و دین حقیقی فرستاده است و آن را بر تمام مذاهب مسلط خواهد کرد.

(۹ : ۳۳) (۴۸ : ۲۸) (۶۱ : ۹)

آیا رسول میثاق دین دیگری غیر از دین خدا (قرآن) ارائه می‌دهد؟

(۳ : ۸۳) (۶ : ۱۱۴-۱۱۶)

فرق نبی و رسول

خدا کتاب و حکمت را به پیامبران (النبیین) می‌دهد.

(۲ : ۲۱۳) (۳ : ۷۹، ۸۱)

رسول برای تصدیق و اثبات کتاب آسمانی می‌آید.

(۳ : ۸۱)

- حرف "و" بیانگر آن است که دو کلمه "نبی" و "رسول" در معنی متفاوتند. (۳۳: ۴۰) (۲۲: ۵۲)
- کلمه رسول در عبارت "فرستاده پادشاه مصر" و "فرستادگان ملکه سبا" تفاوت میان نبی و رسول را به وضوح نشان می دهد. (۲۷: ۳۵) (۱۲: ۵۰)
- رسولانی که کتاب داشته باشند "نبی" هم هستند، ولی رسولانی که کتاب نداشته باشند، فقط رسول هستند. (۳: ۸۱) (۱۹: ۳۰) (۲: ۲۱۳)
- (هر نبی الزاماً رسول نیز هست ولی هر رسولی الزاماً نبی نیست، زیرا در بعضی موارد به کتاب آسمانی جدید نیازی نیست، ولی تحریفها و زیاده رویها باید اصلاح شوند).
- رسالت و نبوت هارون (۲۱: ۴۸) (۳۷: ۱۱۷) (۱۹: ۵۳)
- معراج پیامبر به افق اعلی (بالا ترین افق) برای دریافت قرآن. (۵۳: ۷)
- معراج رسول ميثاق به افق مبین (افق بالا) برای تحقق بخشیدن به ميثاق. (۳: ۸۱) (۸۱: ۲۳)
- رسول ميثاق با آنکه به آسمان بالا (معراج) می رود، کتاب نمی آورد. (۱۷: ۹۳)
- قرآن آخرین کتاب آسمانی است، زیرا محمد بن عبدالله خاتم النبیین است. (۳۳: ۴۰)
- او خاتم المرسلین نبوده است. (۷۲: ۷) (۴۴: ۵) (۴۰: ۳۴) (۳۳: ۴۰)
- اغلب به هنگام بعثت رسولان خدا، آنان را تکذیب می کنند ولی پس از فوت آنها می گویند که خدا پس از رسول فوق، رسول دیگری نخواهد فرستاد (یعنی او را خاتم المرسلین می نامند). قرآن چنین افرادی را متجاوزانی توصیف می کند که گمراه خواهند شد. (۴۰: ۳۴) (۳: ۱۸۳)
- خدا مؤمنان را به حال خود رها نمی کند بلکه با فرستادن رسول، خوب را از بد جدا می کند. (۳: ۱۷۹)
- خدا برای هر قومی رسولی می فرستد.
- (۳۵: ۲۴) (۲۳: ۴۴) (۱۷: ۱۵) (۱۶: ۳۶) (۱۳: ۳۰) (۱۲: ۱۰۹) (۱۰: ۴۷)
- تا نگویند برای ما رسولی نیامد، یعنی ارسال رسول برای اتمام حجت است و گرنه حجت بر مردم تمام نمی شد. (۹۲: ۱۲) (۶۷: ۸) (۴۰: ۵۰) (۳۹: ۷۱) (۲۰: ۱۳۴) (۶: ۱۳۰) (۵: ۱۹) (۴: ۱۶۵)
- خدا در هر زمان که بخواهد رسول می فرستد، زیرا خدا قادر مطلق است. (۵: ۱۹) (۱۶: ۲)
- خدا هرگز تنبیه نمی کند قبل از این که اول رسولی بفرستد. (۲۸: ۵۹) (۲۶: ۲۰۸) (۱۷: ۱۵)
- تعداد رسولان خدا را هیچ کس نمی داند. (۴: ۱۶۴) (۴۰: ۷۸)
- حکمت الهی چنین ایجاب می کند که در تمام اعصار تعلیمات صحیح و شناخت لازم در اختیار همه قرار گیرد. و این امر مهم از راه وحی، با ارسال رسول تحقق پیدا می کند. (۲: ۱۵۱) (۳: ۱۶۴) (۵: ۱۵)
- قرآن واضح و روشن است و برای فهمیدن آسان. و گرنه حجت تمام نبود. کسانی که آن را نمی فهمند به واسطه کفر، غرور و یا عدم صداقت خودشان نمی فهمند.
- (۵۴: ۱۷) (۲۲: ۳۲) (۴۰: ۵۶) (۴۵: ۶-۸) (۱۸: ۵۷) (۱۷: ۴۵-۴۶)

